

Viena diena svētdienas skolā

Svētdienas rīts. Tā ir astoņgadīgā Elīza, kura ik svētdienu dodas uz svētdienas skolu Rīgas Mārtiņa draudzē. Ir jau pāri deviņiem un tas nozīmē, ka jāpošas uz baznīcu.

1. Elīza ieliek somā čibiņas, jo svētdienas skolā vajadzēs novilkt ielas apavus.

2. Elīza dodas ceļā uz baznīcu.

3. Baznīcas pulkstenis rāda 9.50.

4. Elīza satiek svētdienas skolas skolotāju Kristīni. Šoreiz no bērniem viņa ieradusies pirmā.

5. Saņēmuši svētību, bērni kopā ar skolotāju dodas uz nodarbību.

6. Mārīte, Kristīne, Agate, Marija, Elīza, Linda, Emīls.

7. Pa Slokas ielu dodamies uz draudzes māju Mārtiņa ielā 3.

8. Šajā dienā ir paredzēta *Godly Play** nodarbība. "Durvju cilvēks" aprunājas ar katru bērnu, sagatavojot nodarbībai.

9. Aizdedzinot svečīti un noskaitot lūgšanu, ieaicinām Kristu mūsu vidū.

10. Sākas stāsts: "Tā ir maza daļiņa no tukšneša...jo liels nevar ienākt telpā...tikai maza daļiņa. Tukšnesis ir bīstama vieta - te nekas neaug, nelīst lietus,...

11. ... pūšot vējam, tukšnesis mainās, tukšnesī var pazust un neatgriezties. Tukšnesī pa dienu ir ļoti karsts, tāpēc cilvēkiem ir vajadzīgs apģērbs, lai āda neapdegtu...

12. ...naktīs ir ļoti auksts, tāpēc jāģērbjas silti. (...) Mozus veda savus ļaudis cauri tukšnesim. Mozus bija Dievam tik tuvu, ka zināja, ko Dievs no viņa vēlas.

**Godly Play* ir Montessori pedagoģijā balstīta reliģiska audzināšanas metode, lai bērniem mācītu par Dievu viņiem saprotamā veidā. No Montessori pienesuma *Godly Play* paņem sakārtoto telpu, spēli, visu maņu iesaistīšanu mācību procesā, kā arī bērna vajadzību un prasmi lietot iztēli un fantāziju.

13. Dievs deva desmit veidus, kā labāk cilvēkiem dzīvot."

14. Skolotāja ar bērniem pārrunā katru veidu. Vai kādu no ceļiem var izņemt no stāsta?

15. Pārrunājot katru ceļu, sarunas gaitā visi nonāk pie secinājuma, ka jāatstāj visi ceļi, jo visi ir būtiski, un nevienu nevar no stāsta izņemt.

16. "Mīli Dievu-Mīli cilvēkus-Dievs tevi mīl - tas ir vissvarīgākais ceļš. Ja to ievērosim, tad visu pārējo būs viegli piepildīt."

17. Sarunas nodarbībās laikā: "Vai jūs klausāt savus vecākus?" - "Mazliet jāpaniķojas, jo, ja nekad nepastrīdās, cilvēks nevar būt laimīgs." - "Kā var mazāk niķoties?" - "Iet uz svētdienas skolu un iemācīties klausīt vecākus". "Ikvienam jāpārdomā, kādus vārdus lietojam, lai nelietotu Dieva vārdu veltīgi." - "Ja kāds saka, ka dievina kaut ko ēdamu, tad es saku, ka nevis "dievini", bet "ļoti garšo"."

18. Stāstam beidzoties, visi materiāli tiek nolikti vietā.

19. Individuālais laiks klusumā. Katrs bērns klusumā atrod sev nodarbi.

20. Cienastīņa laiks: "Pateicību piensam, Tev Dievs, visa devējam. Tu dod maizi dienīšņo; nāc, mēs lūdzam, svētī to!"

21. Noslēguma lūgšana. "Lai Kristus gaisma pārvēršas ne tikai sveces liesmiņā, bet mūsos katrā uz nākamo nedēļu. Paldies Tev par šo..."

22. ... dienu! Lai Tu vienmēr būtu kopā ar mums. (..) Palīdzi būt mīļiem, iejūtīgiem, cienīt citus. Lai Tava žēlastība un mīlestība ir pār mums. Āmen."

23. Skolotāja no katra bērna atvadaš. Katrs savu spilventiņu noliek vietā. Vecāki pēc dievkalpojuma baznīcā nāk pēc saviem bērniem uz draudzes māju.

Vai atminējāt, par kuru stāstu šajā dienā runāja svētdienas skolas bērni?

Materiāla tapšanā sirsnīgs Paldies svētdienas skolas skolotājai Kristīnei Braunai, svētdienas skolas bērniem - Agatei, Emīlam, Lindai, Elīzai, Marijai un Mārietei Grīnbergai (topošajam "durvju cilvēkam" *Godly Play* nodarbībās).

Nodarbību iemūžināja
Dace Gersone
29.01.2017.